

[Tommy Dinesen]

Fru Pia Christmas-Møller siger også, at det er bureaukratisk. Men det er jo ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at man får lavet nogle undersøgelser. Ministeren siger, at de findes for 1986, 1989 og 1990, men ingen af dem er landsdækkende, så vidt jeg er orienteret. Det er meget muligt, de er det, men så må vi se på det under udvalgsarbejdet. Derfor kunne man da godt lave en sammenskrivning af nogle af disse ting, lave en hvidbog f.eks., for der ligger noget socialt i det. Jeg tror ikke, det bare er for at tjene til at gå i biografen, hr. Sønderby.

Nu skal man jo ikke gå tilbage til sig selv, men da jeg var 13 år og gik med aviser og var bydreng, var min indtægt en del af indkomsten i den lille familie, jeg var medlem af. Og sådan tror jeg også det er i dag, hvor mange er arbejdsløse. 300.000 er arbejdsløse, og der er ingen tvivl om, at børnenes indtægt ved noget af dette arbejde indgår i familiens indtægt og i nogle tilfælde dårligt kan undværes.

Hr. Sønderby synes, at det er synd, at ministeren ikke får nogen frokost, og det synes jeg da også, men der er vel ikke nogen her, der har noget imod, at der springes en frokost over en gang imellem. Det er vel ikke det, der er det afgørende. Det, der er det afgørende, er, at vi som medlemmer har lov til at stille nogle forslag, og så må vi diskutere dem her i salen, uanset om vi får frokostpause eller ej.

Vi vil gerne støtte dette forslag, og det samme kan jeg sige med hensyn til det forslag, vi skal behandle bagefter. Vi mener, at de ting, der ligger i det næste forslag, også burde komme ind under dette, således at man nedsætter en kommission og prøver at undersøge nogle af disse ting og foretager en sammenskrivning af de to forslag.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Nu er hr. Risgaard Knudsen ikke til stede, ellers ville han nok have rejst sig og spurgt til Folketingets dagsorden.

Og hvis det har generet hr. Tommy Dinesen, at jeg har tænkt på arbejdsministerens frokost, så skal jeg da sige, at selvfølgelig kan hr. Tommy Dinesen snakke resten af dagen; jeg er sikker på, at arbejdsministeren vil være her.

Men grunden til, at jeg gik herop, var, at hr. Glønborg sagde, at han var skuffet over den

måde, vi tog på sagen på. Nu er hr. Glønborg her ikke, men så kan jeg svare andre, for intentionerne har vi alle sammen sagt at vi ikke har noget imod. Men vi mener bare ikke, at der er behov for dette.

Så sagde hr. Tommy Dinesen, at i gamle dage, eller da hr. Tommy Dinesen var yngre, da var børnenes indtægt en del af indkomsten. Jamen sådan er det sikkert også i dag. Men der er også nogle, der gerne vil have til en biografbillet, der er nogle, der gerne vil gå på rideskole, og så må man have en ekstra indtægt, ellers har man ikke råd, for det er temmelig dyrt at gå på rideskole, og sådan kunne man nævne andre eksempler. Altså, de unge har lyst til at tage et arbejde, det ved vi alle sammen, og hvorfor skal vi så nedsætte kommissioner osv. for at finde ud af alt det dér, når der allerede er lavet så mange undersøgelser.

Og så må jeg da gøre opmærksom på, at svaret for de unge stadig væk er forældrenes, og så må de jo tage en snak med børnene. Hvis børnene ikke vil gå med aviser mere, kan de vel sige, at de ikke vil. Jeg synes ikke, at man som hr. Glønborg skal blive skuffet over, at vi ikke vil gå ind i en ny undersøgelse, for så skal vi også bruge ressourcer. Jeg har ikke fået at vide, hvor mange ressourcer der skal bruges.

Må jeg så sige med hensyn til det med traktorerne – nu er det ikke det, vi skal drøfte her i dag, men altså, der kommer ikke så mange børn galt af sted med traktorer, som der kommer galt af sted med en hel masse andre ting. Ifølge de tal, vi har set, er det ikke så alvorligt, som man vil gøre det til. Men selvfølgelig er det ulykkeligt for de forældre, hvor det sker. Men tit og ofte er det børnene, der presser på for at komme ud og sidde på traktoren og komme ud at lave noget. Det er faktisk ikke forældrene, der presser dem til at gøre det.

Og så lige til sidst. Hr. Tommy Dinesen siger: Snydt og bedraget, og det er godt, at jobpatruljen undersøger det. Jeg synes, det er et barsk udtryk at bruge, snydt og bedraget, for det er altså børnene og deres forældre, der accepterer betingelserne, når man får et job i f.eks. en eller anden kiosk på Rømø om sommeren, og hvis ikke de vil, kan de jo lade være.

Poul Nødgaard (FP):

Socialdemokratiets forslag om nedsættelse af en kommission kunne jeg godt have undvæ-